

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. De testimonio paternæ vocis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

est, quia sicut Lucas dicit, Loquebantur cum eo de excessu, quem completurus erat in Hierusalem. i. de passione & morte sua. & ideo ut super hoc discipulorum animos confirmaret, inducit eos in medium qui se morti exposuerunt pro Deo. Nam Moyses qui se morti exposuerunt pro Deo. Nam Moyses cum periculo mortis se obtulit Pharaoni: Helias uero regi Achab. Quinta ratio est, quia uolebat ut discipuli sui emularentur Moysi mansuetudinem, & zelum Heliae. Sex tam rationem addit Hilar. * ut ostendat scilicet se per legem quam dedit Moyses, & per Prophetas, inter quos fuit Helias praecipuus, esse praedicatum.

AD QVARTVM dicendum, quod mysteria non sunt omnibus exponenda immediate: sed per maiores suo tempore ad alios debent deuenire. & ideo, ut Chrysostomus dicit, assumpsit tres tamquam potiores. Nam Petrus excellens fuit in dilectione, quam habuit ad Christum, & iterum in potestate sibi commissa. Ioan. uero in priuilegio amoris, quo a Christo diligebatur propter suam uirginitatem, & iterum propter prerogatiuam euangelicam doctrinae: Iacobus autem propter prerogatiuam martyrii. & tamen hos ipsos noluit hoc quod uiderant, aliis annuntiare ante resurrectionem, ne (ut Hieron. * dicit) & incredibile esset pro rei magnitudine, & post tantam gloriam, sequens crux scandalum faceret, uel etiam totaliter impediretur a populo, & ut cum essent Spiritu sancto repleti, tunc gestorum spiritualium testes essent.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum conuenienter auditum fuerit testimonium paterne uocis in transfiguratione.

AD QVARTVM sic proceditur. Videtur quod inconuenienter auditum fuerit testimonium paterne uocis dicentis. Hic est filius meus dilectus: quia, ut dicitur Iob. 33. semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit: sed in baptismo hoc ipsum paterna uox fuerat protestata. non ergo fuit conueniens, quod hoc iterum protestaretur in transfiguratione.

¶ 2 Præ. In baptismo simul cum uoce paterna affuit Spiritus sanctus in specie columbe, quod in transfiguratione factum non fuit. Non ergo conueniens uidetur fuisse Patris protestatio.

¶ 3 Præ. Christus docere incepit post baptismum, & tamen in baptismo uox patris ad eum audiedum homines non induxerat. ergo nec in transfiguratione inducere debuit.

¶ 4 Præ. Non debent aliquibus dici ea, quae ferre non possunt, secundum illud Ioan. 16. Adhuc habeo uobis multa dicere, quae non potestis portare modo: sed discipuli uocem patris ferre non poterant: dicitur enim Matth. 17. ¶ Audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt ualde, ergo non debuit uox paterna ad eos fieri.

IN CONTRARIVM est, auctoritas Euangelicae scripturae.

RESPON. Dicendum, quod adoptio filiorum Dei est per quandam conformitatem imaginis ad filium Dei naturalem. Quod quidem fit dupliciter. primo fit per gratiam uic, quae est conformitas imperfecta. Secundo, per gloriam patriae, quae erit conformitas perfecta, secundum illud 1. Ioan. 3. Nunc filii Dei sumus, & nondum apparuit quid erimus: scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam uidebimus eum sicuti est. Quia igitur gratiam per baptismum consequimur, in transfiguratione autem praemonstrata est claritas futurae gloriae, ideo tam in baptismo, quam in transfiguratione conueniens fuit manifestari naturalem Christi filiationem testimonio patris, quia solus est perfecte concilius illius perfectae generationis simul cum Filio, & Spiritu sancto.

AD PRIMVM ergo dicendum quod illud uerbum referendum est ad aeternam Dei locutionem, qua Deus pater uerbum unicum protulit sibi coaeternum. Et tamen potest dici, quod licet idem corporali uoce Deus protulerit, non tamen propter idem, sed ad ostendendum diuersum modum, quod homines participare possunt similitudinem filiationis aeternae.

AD SECVNDVM dicendum, quod sicut in baptismo ubi declaratum fuit mysterium primae regenerationis. ostensa est operatio totius Trinitatis per hoc, quod fuit ibi filius incarnatus, apparuit Spiritus sanctus in specie columbae, & Pater fuit ibi declaratus in uoce, ita et in transfiguratione, quae est sacramentum secundae regenerationis, tota Trinitas apparuit, Pater in uoce, Filius in homine, Spiritus sanctus in nube clara: quae sicut in baptismo dat innocentiam, quae per simplicitatem columbae designatur, ita in resurrectione dabit electis suis claritatem gloriae, & refrigerium ab omni maloque designatur in nube lucida.

AD TERTIVM dicendum, quod Christus uenerat gratiam actualiter dare: gloriam uero promittere uerbo. Et ideo conuenienter in transfiguratione inducuntur homines, ut ipsum audiant, non autem in baptismo.

AD QVARTVM dicendum, quod conueniens fuit discipulos uoce paterna terreri & prosterni, ut ostenderetur quod excellentia illius gloriae, quae tunc demonstrabatur, excedit omnem sensum & facultatem mortalium, secundum illud Exodi trigessimotertio. Non uidebit me homo, & uiuet. Et hoc est quod Hieronymus * dicit super Matthaeum quod humana fragilitas conspectum maioris gloriae ferre non sustinet. Ab hac autem fragilitate sanantur homines per Christum, eos in gloriam adducendo, quod significatur, per hoc quod dixit eis, Surgite, nolite timere.

QVAESTIO XLVI.

Quinta pars principalis.

DE PASSIONE CHRISTI IN DUODECIM ARTICULOS DIUISA.

CONSEQUENTER considerandum est de his, quae pertinent ad exitum Christi de mundo. Et primo, de passione eius: secundo, de morte: tertio de sepultura: quarto, de descensu ad inferos.

¶ Circa passionem occurrit triplex consideratio. Prima, de ipsa passione. Secunda, de ea efficiente passione. Tertia, de fructu passionis.

Consequenter &c. Hic incipit tractatus quintus, de exitu Christi ex hoc mundo.

Super quaestione 46. Articulus primus.

Titulus ut sonatur sumatur, quoniam in corpore articuli distinguitur. In corpore distinctio una ponitur cum tribus

Hom. 17. in Mat. 17. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Super illud Mat. 17. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

In corpore unica conclusio. Conuenienter testimonium naturalis Christi filiationis, paterna uoce auditum est in transfiguratione, sicut & in baptismo. Probatur: Adoptio filiorum Dei est per conformitatem imaginis diuinae ad naturalem filium, & hoc uel secundum gratiam, uel gloriam. ergo conueniens fuit testimonium naturalis filiationis Christi &c.

Super illud Mat. 17. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Hom. 17. in Mat. 17. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.